

[Ellemann-Jensen]

jo gået vældig godt hidtil – det siger vi jo også selv i vores debatoplæg – så hvorfor i alverden skal det ikke blive ved med at gå godt? Det er selvfølgelig en dejlig lystig og optimistisk tone, men det kan måske også forekomme lidt stift og lidt fantasiløst, når man ser på en række af de problemer, vi rejser, og en række af de barrierer, vi prøver at afdække.

Ministerens svar var jo i det store og hele positivt, og ministeren understregede også kraftigt sin velvilje over for mange af de principielle synspunkter, venstre har lagt frem. Men kigger man nærmere i f. eks. det skriftlige materiale, er det nu, som om ministeren ikke har så frygtelig meget at have denne velvilje i. Ministeren har jo selv gjort opmærksom på, at han i sit svar her har koncentreret sig om, hvad han vil gennemføre i den kommende tid, og at han helt undlader at komme ind på f. eks. skatte- og socialpolitiske spørgsmål, der selvfølgelig også er pastorater hos ministerkolleger.

Men ser man på den skriftlige redegørelse, må man erkende, at der ligger ganske betydelige problemer tilbage, som regeringen enten ikke vil erkende eller i hvert fald ikke vil være med til at løse. Lad mig nævne problemstillingen omkring de skattemæssige forhold ved generationsskifter i erhvervslivet, hvor regeringen ikke ønsker at ændre de gældende regler, uanset at de i mange tilfælde lammer det generationsskifte, der er nødvendigt for, at en virksomhed kan blive ført videre. Venstres idé med at lave bedre afdragsordninger for kapitalvindingsskatter, arveafgifter m. v. bliver i denne forbindelse afvist.

Vi vil først senere få at vide, om man i regeringen vil lempe goodwillbeskatningen, når man ændrer enkeltmandsvirksomhed til selskabsform. Det er jo et stort problem for mange mindre virksomheder, der er kommet ind i en vækstfase. Og vi har hentet det sædvanlige afslag på vores gamle forslag om at indføre adgang til skattefrie henlæggelser i konjunkturreguleringsfonds.

Regeringen er heller ikke særlig villig – lyder det til – til en markant forbedring af medhjælpende ægtefællers skattemæssige stilling, og her er der en lille perle at finde i den skriftlige redegørelse. Der står nemlig, at hvis overgrænsen for det beløb, der overføres til medhjælpende ægtefælle, ophæves, vil det

»give de bedrestillede ægtefæller, som driver erhvervsvirksomhed sammen, betydelige skattelettelser«. Ja, det var så sandelig da også meningen.

Heller ikke på det socialpolitiske område er regeringen særlig venligt stemt over for de ideer, vi har lagt frem. Man afviser at lade staten overtage flere uger af sygedagpengeordningen med den begrundelse, at dette vil bryde med de intentioner, der ligger bag dagpengeordningen. Nå ja, hvis de intentioner er uhensigtsmæssige i en erhvervspolitisk sammenhæng, kunne regeringen dog overveje at gå nye veje i stedet for at afvise det hele ved at klynge sig til det gamle og etablerede. Det står jo fast, at selv om vi i august midlertidigt fik lempet den byrde, sygedagpengeordningen betyder for specielt mindre virksomheder og nye virksomheder, ligger der her fortsat en vældig hæmsko for især etableringen af nye virksomheder. Det er en hæmsko, som måske tit kan være psykologisk, men som ikke desto mindre er en realitet, man må regne med.

Også i spørgsmålet om selvstændiges sygedagpengeordning og nedsættelse af dagpengeperioden dér til 3 uger i lighed med, hvad der er gældende for lønmodtagere, henviser regeringen til, hvad der er gældende principper, og hvad man derfor synes at mene er hævet over diskussion, i stedet for at overveje, om disse principper nu også er de rigtige.

Vedrørende selvstændige ægtefællers socialpolitiske behandling siger jeg tak for, at arbejdsministeren ifølge det, vi har fået at vide fra arbejdsministeriet, har sympati for at få afskaffet den helt urimelige forskelsbehandling, der finder sted over for lønmodtagere, der bringes i en arbejdsløshedssituation, men som behandles på en diskriminerende måde, hvis de tilfældigvis er gift med en selvstændig. Det skærpede arbejdskrav, der er tale om her, kan jo kun forøge byrderne på den selvstændige.

Vi har også rejst spørgsmålet om medhjælpende ægtefællers adgang til arbejdsløshedsdagpenge og muligheden for at deltage i ATP-ordningen. Situationen er i dag den lidt barokke, at man skattepolitisk til dels behandler de medhjælpende ægtefæller, som om de var lønmodtagere, mens de socialpolitisk bliver behandlet, som om de var selvstændige. Vi ønsker selvfølgelig ikke, at man bare bytter denne situation om og altså på